

Vol. I. Foll. 318. Incipit: तं मन्महे महेशानं महेशानप्रि-
यार्भकम् । गणेशानं करिगणेशानाननमनामयम् ॥ १ ॥ etc. अष्टादश-
पुराणानां कर्त्ता सत्यवतीसुतः । सूताग्रे कथयामास कथां पापापनोदि-
नीम् ॥ ४ ॥ व्यास उवाच ॥ कादाचिन्नारदः श्रीमान्नात्वा श्रीनर्मदांभसि ।
श्रीमदोकारमभ्यर्च्य सर्वदं सर्वदेहिनां ॥ ५ ॥ व्रजन्विलोक्यांचक्रे पुरो
विंध्यं धराधरं । संसारतापसंहारिरेवावारिपरिष्कृतम् ॥ ६ ॥

Cap. 1. Vindhya mons, quum superbia elatus a Ná-
rada Merum se altiore esse audivisset, tanta invidia
exarsit, ut Soli, qui illum montem prae ceteris salutare
solebat, viam occludere statueret. 2. Quo facto quum
Sol iter diurnum absolvere non potuisset, dei Brahma-
nem precibus adeunt. Sub capitis finem de hominum
piorum praemiis et de vaccis colendis agitur. Brahman
auctore dei Agastyam, Káśi castimonias agentem, pe-
tunt. 3. Agastya eremus describitur, et Káśis sanctitas
celebratur. 4 (fol. 51^b). Dei cum Agastya congressi
Lopámudrae virtutes celebrant. Occasione oblata, in
universum matronae honestae, et viduae, mariti memo-
riam pie colentes, praedicantur. Deinde dei ab Agastya
petunt, ut Vindhya incrementum minueret. 5. Agastya
igitur, Káśi multo cum luctu relicta, Vindhya ad mo-
destiam revocat. Hac occasione in urbe Kolápura
Lakshmím adorat. 6. De sacrariis quum terrestribus,
tum spiritualibus (mánasa tírtha), i. e. variis virtutibus
exercendis. 7-24. De Śivaśarmane narratio. 7. Śiva-
śarman, Bhúdevae sacerdotis filius, Mathurae natus,
quum Káśim, Ayodhyám, Dvárakám, Máyám, Kántim
(= Káncím) Avantim urbes religionis causa profectus
esset, mortuus a Vishṇus nuntiis arcessitur. 8 (fol. 96^b).
Quibuscum curru vectus varios mundos peragrat. At-
que primum Piśacharum, Guhyakarum, Gandharvarum,
Vidyádhara, Yamae sedes visit. Impiorum in Tar-
taro supplicia qua solet verbositate et rerum atrocitate
describuntur. 9. Deinde Apsarasum et Súryae mundum
adit. De solis cultu. 10. Tum Indrae et Agnis sedes
visit. Incipit narratio de Agnis origine. Quem Viṣvát-
nara et Śuchishmatí tum demum genuisse feruntur,
postquam Várāṇasīae Śivam coluerunt. 11. Cui, duo-
decim annos nato, quum ab Indrae fulmine periculum
instaret, Śivae favore avertitur. 12 (fol. 151^b). Śiva-
śarman Nirṛitis et Varuṇae imperia peragrat. Varuṇa,
olim Kardamae filius, Śuchishmat appellatus, Śivae
cultu maris imperium obtinuisse fertur. 13. Inde
Gandhavatím, Váyus urbem, et Alakám, Kuverae se-
dem, proficiscitur. Major hujus capitis pars narratione
de *Guṇanidhi* sacerdote impio occupatur, qui quum for-
tuito varios ritus cum Śivae cultu conjunctos peregrisset,
post mortem pluries renatus denique Kuverae locum et
imperium obtinuit. Ceterum haec narratio a Śivapurāṇae
capite 73 (cf. supra, p. 64^b) rebus quidem non differt.
14. Rudrarum et Somae mundi. 15. Stellarum et Bu-

dhae sedes. De Budhae origine. 16 (fol. 190^a). Śukra
sedes. Additur mythus, nominis etymo factus. Śukra
enim, exorta inter Andhakam et deos pugna, ne Asuras
mortuos in vitam revocaret, a Śiva devoratus esse dici-
tur etc. 17. Angárakae, Bṛihaspatis, Sanaiṣchārae sedes.
18. Vatum septem divinatorum mundus. 19-21. Dhruva
ab Uttama, Surucis filio, fratre majore, contumelia
affectus, Vishṇus cultui se totum dedit, quo facto a
deo hanc potentiam impetrat, ut axis septentrionalis
forma sidera omnia motu suo commoveat. Sed haec
obiter memorantur, major enim horum capitum pars
precibus et hymnis occupatur. 22 (fol. 258^a). Mahar-
loka, Janoloka, Tapoloka, Satyaloka. Káśi a Brahman
deo celebratur. 23. De numine summo, quod Śivae
formam induisse et Vishṇum et Brahmanem huic
aequales sumsisse dicitur. 24. Śivaśarman, se olim
Nandivardhanae Vṛiddhakála nomine regem futurum,
et postea, Várāṇasīae mortuum, in perpetuum cum
numine summo conjunctum iri, a Vishṇus catervis
certior fit. 25. Incipit hoc loco Agastya cum Skanda
deo colloquium et ad finem libri continuatur. Ad im-
petrandam beatitudinem Káśis frequentanda certissi-
mum esse instrumentum declaratur. 26. Káśis a viro
creatore (purusha) et natura creationis initio condita
est. Urbis nomina explicantur. De Maṇikarniká lacu
mythus, vocabuli etymo suppedtatus, traditur.

Desinit hoc volumen in versu 69. capitis vicesimi
septimi.

Voll. II. Foll. 309. Capp. 27-29. De Gangae sancti-
tate¹. Cujus aquarum tactus vel levissimus quam effi-
cax sit, Váhikae, sacerdotis sceleratissimi, exemplo pro-
batur (c. 28). Capite 29. mille Gangae nomina, i. e.
varia epitheta, traduntur. Quae epitheta ordine alpha-
betico disposita sunt, serae libri originis praeter alia hoc
etiam documentum. 30 (fol. 66^a). De Dhananjaya mer-
catore et matre ejus mortua narratio, eam ob causam
prolata, ut non sine Śivae jussu Várāṇasīam ad beati-
tudinem obtinendam sufficere demonstraretur. Sequuntur
urbis laudes et nominum explicatio. 31. Olim quum
Brahma et sacrificium de principatu contendissent, et
Vedae quatuor nec non Omkára Śivam esse deum sum-
mum declarassent, hujus ira Kálabhairava² creatus et
Várāṇasīae urbi praefectus est. Quod numen nova Śivae
forma est (svá murttir apará). Bhairava quum quintum
Brahmanis caput abscidisset, nullo loco hoc scelus expi-
avit nisi Várāṇasīae. 32 (fol. 100^a). Harikeṣa Yaksha,

¹ Occurrunt in cap. 27. haec verba: हरैर्यश्चावयो (i. e. Śivae et
Durgae) भेदं न करोति महामतिः । शिवभक्तः स विज्ञेयो महापाशु-
पतश्च सः ॥ ७७ ॥

² Idem etiam Amardaka, Páabhakshana, Bhairava appellatur,
et octavo Márgasírshaē clārilunī die colitur.